

# LIETUVA

Redakcija laikraščio  
"LIETUVA"  
Užrašo kas penkis Chicago, Ill.  
Prekės vėla ant metų  
Amerikiečių...  
A. OLSZEWSKI,  
224 33rd St.,  
Sub-Station No. 60.

The Lithuanian Weekly  
"LIETUVA"  
Published every 1 day, at Chicago, Ill.  
Executes all kind of Job Print-  
ing and translating in Li-  
thuanian, Polish and  
Russian.  
Subscription \$2.00 per year.  
All communications must be addressed  
A. OLSZEWSKI,  
224 33rd St.,  
Sub-Station No. 60.

Nr. 28

CHICAGO, ILL., PETNYCZIA, 10 Liepos (July) 1903 m.

Metas XI

## Politiszkos žinios.

### Amerika.

Prezidentas Roosevelt, nors su savo ministeriais ir nutarė siųsti carui Amerikos žydų pasiskundimą, nesiskubina su išsiuntimu to pasiskundimo, kadangi maskoliškas randas apreiškė, jog nepriima to rasto, kadangi nepripažįsta Amerikai tiesos kitiems kokių nors būdų vidurinius Maskolijos reikalus, o už tokius laiko paskutinius žydų mūšimus Maskolijoje, kadangi tarp nusikraustų žydų ne buvo Amerikos pavaldinių. Skriaudžiami baltveidių amerikonių negrai, ant savo susirinkimo atlaikyti Philadelphiajį, nutarė suteikti carui progą įsikisti ir į Amerikos vidurinius reikalus: negrai nutarė kreiptis prie caro, meldami jo pagalbos prieš ne švariai besielgiantis lyncaunius, kurie be jokio tirinėjimo lynuoja, karia nužudė negrus ir kitių žydų skriaudžia, o Amerikos randas, ar ne nori, ar ne gali apginti parvuotus savo ukėnus. Gal iš atsiliepimo negrų, jeigu tą pripažįs už reikalingą, Maskolijos randas ir pasinaudos. Iš tikro padėjimas negrų ir kitokių parvuotų gaivalų Amerikoje niekieno dar yra už padėjimą Maskolijos žydų. Baimė, kad Maskolija ne bandytų už uztarimą už žydus atsiliepti su uztarimu už karius negrus ir sulaukė prezidento Rooseveltą nuo išsiuntimo žydų maldavimo maskoliškam carui. Iš tikro Maskolija, net turedama tiesą, iki šiol nesikišo į negražių darbus Amerikoje. Porą metų atgal juk šerifas Martin su gomissavo samdinkų užmušė net kelias dešimtis maskoliškų pavaldinių. O vieną darbą šerifo Martino nebuvę geresnių už darbą tamsių minių, kurios mušė žydus Kišineve; užmušė be pamato šeimynas per sudą ne jokio užganedimino ne gavo. Ne įstabu todėl, jeigu Maskolija ignoruoja norus prezidento Rooseveltą, besirengiančio užtarti už Maskolijos žydus, kadangi reikalai atėjus, Maskolija kiti daryti Amerikai dar svarbesnius užmetinėmus; medegos tokiems užmetinėjimams pakaktinai suteikia Amerikoje viešpatuojanti prietiki; medegos tokioms Amerikoje priešai gali rasti daugiau negu kur nors Europoje, kadangi Europoje visgi tvarka geresnė, randas gali ten geriau apstabdyti priešingus civilizacijai minių darbus ir kaltus gali nubasti Amerikoje gi rando rankos surištos, už įaugščiau stovi sudai, o sudai, kaip parodo provos prieš žmogžudius štetė Kentucky, ir prie geriausio sudų norų negali išduoti bepusiškų nusprendimų, kadangi prieaiktintieje su dūžios, jeigu ir neįsteisina užmušę, tai ne gali susitaikyti, o toks nesitaikymas juk lygus yra paliosavimui nuo baumes žmogžudžių. Taigi čia duodasi pritaikyti senas priežodis: puodas katilą peikia, o abudu suodini. Maskolijoje vien randas ir jo tarnai persekioja kitokio tikėjimo ir kilmės ukėnus, Amerikoje daro tą gyventojai, o randui vien galima užmesti kad jis nedorų darbų ukėnų ne drąsta stabdyti, todėl toki darbai vis labiau išsiviešpatauja; nesikentimas tarp parvuotų ir baltų apsiereiskia

jau net mokyklose ir mokyklų užveizda nesistengia to naikinti, todėl juo toliau, juo niekesnius valsius tas turi išduoti, ateitį turi pagimdyti daug tankesnes savitarpines Amerikos ukėnų skerdynes negu tai pasitaiko Maskolijoje.

Šiuom tarpu abidvi pusės per laikraščius vien viena kitą apkaltina; iš tų apkaltinimų matyti, kad ir prezidentui Rooseveltui ne tiek rūpi skerdžiami Maskolijos žydai, kiek įsėjimas maskolių užtai, kad jie stabdo Amerikos miešius Azijoje, ypač gi kad sunkina Amerikos prekybą dabar maskolių valdomoj Mandžurijoje. Bet Amerika teip jau dideliais mūtais sunkina įgabimimą kitų kraštų tavorių ne tik į Ameriką, bet teipogi į savo naujas valdybas: Porto Rico, Havai ir Filipinus. Taigi apkaltinimus, kokius Amerikos randas kreipia prieš Maskoliją, toje gali kreipti prieš Ameriką, kuri teipogi sulaužė laike karės visam svetui duotus prizadėjimus. Niekieno ir peikti kitus gali tik tie, kurie pats yra be kaltės; Amerika gi pati turi ant savo sanžinos tokius jau nusidėjimus, kokius ji išmetinėja Maskolijai.

### Azija.

Laikraščiai praneša, jog Anglija ir Japonija padavė Chiną tandui reikalavimą, kad jiai nuo Maskolijos pareikalautų pasitraukimo iš Mandžurijos ir kad ne daleis ne jokio Maskolijos sutarimo su Chinais, kuris atiduotų Mandžuriją maskolių rankas. Kodėl vienog šitos viešpatystės su minėtu reikalavimu nesikreipia prie Maskolijos, kodėl nepareikalauja nuo maskolių, kad jie su vis pasitrauktų iš Mandžurijos? Juk Chinų randas ne turi pajėgų ant iškrapštyto maskolių iš savo valdybos, per kapštytą Chinai galėtų dar daugiau negu Mandžuriją nužudyti. Chinai, jausdami savo silpnumą, išsivadę j Mandžurijos, pavedę j maskoliams. Jeigu tas Anglijai, Japonijai arba Amerikai ne patinka, tegul jos drauge bando iškrapštyti. To vienog, turbūt, ne darys, kadangi pats bandymas galėtų turti daugiau kareivių negu visos trys susidėjusios jos priešininkės. Nors Maskolijos karinės laivynė ir išaiktinti, tai pergalėtojams nelengva but išduoti žemės kariūmenę ant kranto, kadangi pakrantės Maskolijos gerai sudruntintos. Maskolijai lengviau buti su žemės kariūmene įsiveržti į svarbiausią Anglijos valdybą Indijas, negu susijungusioms Maskolijos priešininkėms prisigriebti su kareiviais ant Maskolijos krantų ir prisigriebus, ten užsilaikyti. Visose pakrantėse Maskolijos Azijoje yra daugiau maskoliškų kareivių negu jį gali atgauti ir sujungtos trijų viešpatysčių laivynės. Karė su Maskolija nebutų todėl lengva, o sunkiai nuveikiamų dalykų ne labai kas mėgsta.

Apie tikrą padėjimą dalykų Rytinėje Azijoje dabar atėina priestaraujančios žinios. Pagal vienas žinias: Japonija renka karisukus laivus ir siunčia juos į Korejos pakrantes ant dabojimo maskolių, ant

nedaleidimo, jeigu jie bandytų išplatinti savo valdybas Korejos kaštais. Tai vėl japoniškai laikraščiai iš prieštasties atsilankymo Japonijoje maskoliško karės ministerio išreiskia viltis, kad nesutikimai tarp Maskolijos ir Japonijos išnyks. Chiniskas pasiuntinys Peterburge pranešė, jog Japonija tiesiog su Maskolija užmezgė tarybas ir stengiasi geru susitaikyti, išderėti, kiek tik galima nuo Maskolijos. Kadangi iš besipriešinančių Maskolijai Azijoje viešpatysčių Japonija yra galingiausia, tai ne įstabu, kad maskoliai, pripažindami jai šokią tokią naudą, stengiasi ją užganedinti. Jeigu tas ištikro pasisektų, tai Maskolija butų dar mažiau nuolanki likusiems dviem savo priešams, taigi Anglijai ir Amerikai, kadangi šitų dviejų pajėgos, kokias gali stumti į karę, yra, ir drauge sudėjęs, mažesnis negu Japonijos. Bet rodosi, dar Maskolijai su Japonija susitaikyti nepasisekė.

Maskoliškas karės ministeris peržiūrinėja dabar visas maskolių parengtas tvirtvytes apgynimui krantų ir apžūrėjo vietas, kur reikia parengti naujas. Karės ministeris pasikvietė ant apkaltinimo visokių reikalų maskolišką ambasadorių Chinuose. Mena, jog karės ministeris nori, kad ambasadorius nesterintų su Japonija ir nuolankumui stengtųsi su ja susitaikyti.

Pietinėse Chinų provincijose po senovei tvirtai laikosi pasikėlėliai, į jų rankas patenka vis daugiau miestų. Randas neįstengia maistų suvaldyti. Prancūzų gana tvirtai kariūmenės dalis sutraukta ant rubežiaus. Prancūzai laukia vien atsakačios progos ant įsiveržimo į maistų apimtus kraštus ir nori juos nuo Chinų paveržti.

### Italija.

Popiežius gavo plačių uždegimą, kas 93 metų seneliui ne tik yra labai pavojingai, kadangi pajėgos jo silpnos, bet net daktarai neturi vilkai, kad popiežius galėtų dar atsigrębti; Italijoje visi laukia jo mirties, net popiežiaus gydytojas, Dras Laponi ir tas nustojo jau vilčių. Kardinalai renka si į Rymą, kadangi, kaip tiki, reiks rinkti kitą popiežių. Daktarai rupinasi dabar vienapie užlaikymą popiežiaus gyvasties nors ant poros dienų, bet ne žodžio ne sako apie tai, kad jis galėtų dar pasitaikyti. Svetimų kraštų valdonai siunčia telegramus su užklaimais, kaip yra su popiežiaus sveikata. Kas bus ateinančiu popiežium, dabar nieks negal įspėti. Ne vienas randas norėtų, kad iš kardinalų jį proteguojamas būtų išrinkti, bet ką išrinkti, nieks negal įspėti; abejonės vienog nėra, kad išrinkti italijoną. Mat popiežių renka kardinalai, o kad jų ¼ yra italijonų, tai suprantama, kodėl ant popiežių neįrenka kitokių, kaip italijonus: mat kardinalai balsuoja vis už savo vienaučius. Mena dabar, kad bus išrinkti: arba kardinalas Rampola, draugas prancūzų ir maskolių, arba Agliardi, priešininkas Rampolės; kiti spėjimai kandidatai yra: Santolli, gerai pažįstamas Amerikoje, kardinalas Gotto ir kardinalas Angelo di Pietro. Katras iš šitų bus išrinktu, sunku pirm laiko įspėti; gal

išpulti ir teip, kad susirinkę ant konklavus kardinalai ne išrinksi nė vieno iš spėjamų kandidatų. Kaip bus, pamatysime, kadangi valandos gyvenimo Leono XIII jau suskaitytos.

### Balkanų pussalis.

Pasveikinimą naujam Serbijos karaliui atsiuntė ir Anglijos karalius Edvardas VII, bet randas Anglijos pasiskubino pridėti, kad karaliaus pasveikinimas ne turės įteknės ant rando pasielgimo, taigi, kad diplomatiškai susinešimai pasilikis pertrauktis teip ilgai, kol užmušėjai karaliaus Aleksandro ne bus nubauti. Kadangi bausti užmušėjus naujas karalius ne gali pasiekinti, tai reiktų manyti, kad diplomatiškai susinešimai tarp Anglijos ir Serbijos bus pertraukti per visą viešpatavimą dabartinio Serbijos karaliaus. Teip vienog ne bus ir be abejonės pati Anglija įsiekos progos susinešimus vėl užmegėti.

Pasinaudodama iš maistų Macedonijoje, Turkija į tą provinciją sutraukė 150000 gerai apginkluotų kareivių, paskyrė už vadovus tos kariūmenės geriausius jenerolus, atsizymėjusius karė su Grekija. Didesnė dalis tos kariūmenės likosi sutraukta ant Bulgarijos rubežį. Bulgarija atsiskaukė į didesnes Europos viešpatystes, nurodydama ant Turkijos pasielgimo, kuri buv laukia vien progos ant įsiveržimo į Bulgariją, ant pradėjimo karės. Turkija, atsakydama ant Bulgarijos apkaltinimų, užsiginą, sako, jog nenori karės, bet sutraukė kareivius todėl, kad Bulgarija norinti įsiveržti į Macedoniją ir paremti prieš Turkiją pasikėlėlius. Katros pusės čia yra teisybė, nežinia. Kadangi Turkija visgi drusnė už Bulgariją, tai gal but, kad ji per karę nori padaryti nuo Bulgarijos atgauti nors pietinę jos dalį. Gal but, kad Bulgarija ištikro remia Macedonijos pasikėlėlius, kadangi tie yra bulgarai, bet daroditi tai ne teip lengva, o be priežasties Europos viešpatystės, rodosi, ne daleis Turkijai užpulti ant Bulgarijos.

Tuom tarpu, kadangi Turkijos sutraukta kariūmenė ne tiek stengiasi maistinėms suvaldyti, kiek tyko progos įsiveržti į Bulgariją, tai maistai Macedonijoje platinasi, maistinėškai laikosi. Pereitą savaitę buvo Macedonijoje net keli smarkus susirėmimai maistinėškai su turkiška kariūmene, kuriuose net keli šimtai žmonių iš abiejų pusių likosi užmušę arba pašauti.

## Isz Lietuvos.

### Isz Vilniaus.

Maskoliškas ant pirmiesčio „Zvierinciaus“, neseniai priuokto prie miesto, pastatė naują cerkvę, kurios pašventinimas atbuvo 14 d. berzeilo. Vilniuje vienog, ant 10000 vos stačiatikių ir be tos buvo 20 cerkvių, statyti todėl dar naują, jeigu senosios, perdirbtos iš paveržtų nuo katalikų bažnyčių, niekada ne prisipildo, ne buvo reikalinga.

Ant Vilniaus ulyčių policija suareštavo jauną žydėlaitę, Sorą Lupat neva už paleistuvavimą. Tuom tarpu ištyręs suareštuotą daktaras, persitirino, kad suareštuota žydėlaitė yra dar visai ne-

kalta merga. Mat kaip netikusi yra Vilniaus policija! Jai visai nerupi, kad savo netikusiais darbai ji žemina garbę nekaltų merginų, velka jas ant gėdingos revizijos pas daktarus.

Maskolių Blaivystės Komitetas, ant pirmiesčio Zvierinciaus parengė liaudies pasilinksminimus, ant kurių susirenka miesto tarnaitės, raštininkai, kareiviai ir kitoki. Mat maskolpalaikiai visai nenori suprasti, kad savo įrengimais veda iš doros kelio jaunus tarnaites, suvesdami jas su visokios veislės sudemoralizuotais maskolpalaikiais.

Vilniuje likosi išleista II dalis „Surašo dokumentų Vilniaus centrališko senų aktų knygy“. Šitoje dalyje telpa surašas dokumentų Raseinių Zemsko Sudo nuo 1588 iki 1591 m. Prakalbą parašė žinomas maskoliškas fanatikas, išgama Sprogis, perkrikštas.

Į Vilniaus prekybos mokyklą šmet priims norinčius šviežiai pastoti tik į prirengimo ir į I ir II klases; III klasią visai ne priims naujų mokintinių. Examinai trauksis nuo 15 dienos liepos iki 11 piutės.

Vilniaus žydiską mokiniojų institutą pabaigė šmet 12 mokintinių.

Komitetas parupinantis žiemės laike malkas beturėjo šeimynoms Vilniuje turėjo įplaukimų iš labdarinių aukų 2068 rubl.; išleido gi ant nupirkimo malkų 2457 rubl.

Vilniuje likosi parengti elektriški žiburiai. Miesto elektriška stacija, apart žiburių ant ulyčių ir visokiuose biuruose, gali parupinti pajėgą tik 10500 elektriškių liampų privatiškiems žmonėms. Tuom tarpu dabar jau yra daugiau atsisaukusiu su reikalavimu elektriškių žiburių, negu miestas gali parupinti. Nutarta šiuom kartum ne priimti naujų atsiliepiimų. Reiks elektriška staciją padidinti, kad miestas galėtų užganedinti visus elektriškių žiburių reikalaujančius.

Ant Vilniaus geležinkelio stacijos zandarai suareštavo žinomą Lietuvoj emigrantų agentą Rappoportą ir keturis vyriskius, kuriuos Rappoportas stengėsi išgabenti į Prusus, ir toliau į Ameriką.

Maskoliška vidaus ministerija daleido Vilniuje suverti dalį ciecoriškos veterinarijų draugystės, pridurė vien sekancias pasargas:

1) kad visi rasta ir knygos butų vedamos maskoliškoj kalboj.

2) kas metų draugystė turi ministerijai ir vietiniam gubernatoriui pristatyti atskaitą apie savo darbus ir gubernatoriui pripažinta tiesa panaikinti draugystę, jeigu tą laikys už reikalingą.

3) Ant pirmo žemės Lietuvoje, jeigu tas pasirodytų reikalingu, draugystė kiekvieną sykį turi išprašyti valdžių daleidimą, kadangi mat tarp uždėtojų draugystės yra ir ypatos lenkiškos kilmės. Su visokiais reikalais į centrališkas valdžias Vilniaus veterinarijų draugystę gali kreipties tik per tarpininkystę vietinių valdžių. Sanariai moka po 5 rubl. ant metų.

### Isz Vilniaus, gub.

Kiaulių maras dar vis siaučia Ašmėnų ir Trakų pavičiuose: per laiką nuo 8 iki

15 d. gegužio apsirgo suviršum 50000 kiulių, 43 pastipio, Sibiriskas galvijų maras apsiereiskė Ašmėnų ir Trakų pavičiuose: čia nuo maro pastipio 1 arklys ir 5 karvės.

Vilniaus pavietij, kaime Padaigiuose, Juozas Padaigis, lietuvis, užmušė savo brolių Pranciškų už tai, kad jis mušė jo pačią. Už tai abu, taigi Juozas ir jo pati Elena pateko po sudu, bet uors užmušėjas nesigynė, kad užmušė savo brolių, bet Vilniaus apskričio sudas teip Juozą Padaigį, kaip jo drauge apėkustą pačią išleiso. Laike provos išėjo į aikštę, jog užmuštas buvo ne ramus ir ypač persekiojį ir ne kentė Juozas pačios. Nesutikimai tankiausiai užgindavo už galvijus, kurie leidavo tai į vieno, tai į kito brolio lauką, o jie lauko turėjo mažai, todėl savo augmenis turėjo branginti.

Vilniaus gubernijoje pereitą žiemą ukininkams ant išmaitinimo galvijų pašaro užteko, išsėmus vien Vileikos pav. Iginė ant ganyklos galvijų paprastame laike, tik Vileikos pav., del stokos pašaro, išginė 10 dienų ankščiau. Pievos sužėlė gerai, o kad oras šiltas, tai žolė želia gerai. Dobilus ir kitokius pašarinius augmenis sėja vien dvarai, ukininkai pasiganėdina vien pievų žolę, todėl jiems taikiai pritrūksta pašaro ir nepagerinamos pašariniai augmenis dirvos eina vis niekyn.

Isz Sventenų, Vilniaus gub. Čia upėj Leimėnų prigrėję geležinkelio sargais, o ežere Bižguvis, gaudydams žuvis, prigrėję ukininkas Garlo. Pasigėręs ukininkas kaimo Drazdų, Sabinka, pagriebęs kirvį, gaudino patiktus žuonis užmušimui. Patikęs ukininką to paties kaimo Sabinką, užpuolė ant jo su kirviu. Užpultasis pagriebė kuolą ir besigindamas, sudavė užpuolui į smilkinę teip smarkiai, kad tas puolė ant žemės ir į portą valandų pasimirė. Mat kokius vaisius išduoda girtuokliavimai!

Kaimo Susbariškiuose, 70 metų ukininkas Ribak įlindo į piečių miegoti ant šlaudų, kurie buvo ten sudėti. Ant rytojaus, jo sunaus pati, nieko nežinodama, užkūpė pečių ir tokiu būdu senelis sudegė.

Isz Grodno (Garteno) gub. Miestas Lietuviškas Brastas atsisaukė į direktoriją liaudies mokyklą, prašydamas daleisti parengti mietė vakarinę mokyklą suaugusiems, bet menkai turintis proto direktorius miesto prašymą atmetė, daleidimo ne davė. Mat centrališka valdžia tokiems menkapročiams duoda per daug valios ir jie tą vien ant pikto apverčia.

Grodne (Gartene) buvo miesto kaštais užlaikoma vakarinė suaugusiems mokykla, bet ją, ant prisikymo mokyklų viršininko, turėjo uždaryti. Kaipgi kvalius mat siūncia caras į Lietuvą mokyklų užveiztojų.

Isz Vitebsko. Sventos Traičės dienoj, maskolius ukininkas Vitebsko paviečio, Petrov, užmušė savo pačią, kurią subadė su šake. Paskui stengėsi paleipti žmogžudystę, uždegdamas savo namus; mat tikėjo, kad juos sudegę kunas užmuštos pačios; bet ugnį greitai patėmyjo kaimynai ir už-

gesino. Užmušėjas, matydamas, kad jo darbas išeina į aikštę, bandė pasiskandinti Dauguvą, bet likosi suareštuotas pirma, negu spėjo į vandenį įsokti.

### Is Belostoko (Baltstogės), Grodno gub.

1 d. berzeilo, tavorinis traukis susidedantis iš dviejų masinų ir 30 tavorais prikrautų vagonų pasidalino pusiau: viena trukio dalis išsoko iš rėlių netoli Belostoko (Baltstogės) stacijos ir iš dalies susidaužė. Prie to vienas geležinkelio darbininkas liko užmuštas, o 7 geležinkelio tarnai tapo sunkiai sužeisti.

Garteno žemdarbystės draugystė ant ateinančių metų rengiasi Baltstogėj parengti žemdarbystės ir naminės išdirbystės parodą. Klausymą tą jan perkratinoje ant savo susirinkimo žemdarbystės draugystė.

Miesto žydai atsisaukė į gubernatorių su prašymu, kad iš specialiskų žydų mokesčių būtų paskirta 3000 rubl. ant susilpimo neturtingų žydų, lankančių žydiskas mokyklas arba chederus.

Baltstogėj stato naują triobą geležinkelio stacijai, kuri kaštuos 24 milijono rubl.

13 d. berzeilo, netoli Baltstogės, kaimė Staroseleuose, kaimė gaisras, kuris užgimė nuo perkuno įtrenkino. Išdegė čia su viskuom 14 ūkių.

### Is Lietuviško Minsko.

Netoli Minsko, miestelyje Stolbenose, 14 d. berzeilo užgimė baisus gaisras. Kadangi miestelyje trūksta gesinimo prietaisų ir gesintojų, tai jis atsisaukė į Minsko miesto valdžias, prašydamas pagalbos. Iš Minska išvažiavo 60 ugnagesių miesto sargybos. Miestetis Stolbenai turi 5000 gyventojų, daugiausiai žydų; triobos čia medinės, todėl ugnis gali liuosai platintis, kadangi degančių medėgų mat ne trūksta. Pajėgų vietinių gesintojų ir vietinių gesinimo prietaisų neužteko, reikėjo šauktis pagalbos iš Minsko, prie tos pagalbos ugnį pasisekė apstabdyti, bet ji visgi labai daug blėdies pridirbo.

### Pakelia mokesčių už mokslą.

Nuo pradžios ateinančių mokslo metų liekasi pakeltas mokeskis už mokslo sekanciose Lietuvos miestų mokyklose: Nevelio mokykloj nuo 5 ant 8 rubl. ant metų; Vileikos nuo 8 ant 10 rubl.; Disnos nuo 6 ant 10 rubl.; Sventenų nuo 10 ant 12 rubl.; Kauno nuo 12 ant 16 rubl. nuo kiekvieno mokintinio. Matyt, kad ir pirma lankantiems Kauno miesto mokyklas reikėjo brangiausiai už mokslą mokėti. Čia aiški maskoliško rando taktika: mat kur tik daugiau gyvena ne maskolių, ten už mokslą net netikusiose maskoliškose mokyklose reikia brangiau mokėti, mat carpalaičia randas ne maskoliams pavydi net netikusio savo mokslo ir už jį nuo ne maskolių reikalauja didesnio užmokėsio.

Ant rengimo mokyklų ne maskolių apgyventuose Maskolijos kraštuose, ypač gi Lietuvoj, randas iš savo išdo daug mažiau prideda pinigų, negu Maskolijos dalyse maskolių vien apgyventose, o tie valdžių aplenkia ir persekiojami ne maskoliai moka į viešpatystės išdą didesnius mokesčius negu maskoliai.

Isz Prūsų Lietuvos. Tiltas piovinyčiose, atvestas ant paskerdimo bulius užpuolė ant mėsininko Karvečio, norinčio paskersti, ir su

## Is Zarasų, Kauno gub.

Šitame pavietij neįspasakytai daug priviso arkliaivių. Pavogtus arklius lengvai vagiliai gali parduoti, kadangi Maskolijoj dar nėra arklių metrikų, kaip tai yra antai Prusose, kur be metrikų nieks arklio pirkti negal. Valdžios įvedė po kaimus priverstinias naktines sargybas, bet ir tas ne gelbsti, kadangi paprastai, pailsė nuo darbo ir panaktinia užmiega, be miego juk žmogus ne gali apsieiti.

### Uždėrijimas laukuose Lietuvoj.

Pagal maskoliškos žemdarbystės ministerijos surinktas žinias, laukai Lietuvoj sekanciai persistato: Apskritai jai: Vilniaus, Vitebsko, Grodno gubernijose, o iš dalies ir Latvijoje, persistato neužganėdinanciai. Vilniaus gubernijoje, Vilniaus pav. vasariniai kviečiai, avizos ir miežiai išrodo užganėdinanciai, užtai žieminiai kviečiai ir rugiai neužganėdinanciai.

### Is Kauno gub.

Kauno gubernatorius likosi rašauktas į Peterburgą vidaus ministerio. Mat vidaus ministerijoj dabar pекratinėja klausymą reformų reikalingų gubernijų užveizdese, todėl nori paklausti ir Kauno gubernatoriaus nuomonę.

Miestas Šianliai dabar perkatinėja klausymą parengimo miesto prekybos mokyklos. Eina čia apie pinigų reikalingus ant užlaikymo mokyklos; miestas nemanoma, kad maskoliškas randas jų neduos, todėl mokyklą atseis užlaikyti pašiam miestui ir jo gyventojams.

Kada šaltinis eždengimui kaštų užlaikymo mokyklos bus surastas ir apdirbti įstatiti mokyklos, miestas atsisauks į izdo ministerij su prašymu užtvirtinti įstatus ir daleisti parengti mokyklą.

Kauno žemdarbystės draugystė, norėdama pakelti žemdarbystę gubernijoje, išsidirbo ministerijos daleidimą rengti visokiose vietose vietinės komisijos, kurios, su pagalba instruktorių ir specialiskų mokintojų, stengtusi supažindinti gyventojus su pagerintu būdu ūkavimu; pamokytų auginti naudingus, bet mažai gyventojams pažįstamus, augmenis.

### Jonas Karlovič.

Varšavoj pasimirė redaktorius etnografiško laikraščio „Wislą“, Jonas Karlovič. Gimęs jis Vilniaus gubernijoje, lietuviškai mokojo. Atskaitose Kriakavos Mokslo Akademijos patilpo platpus gana darbas vilnionio p. a. O įgyju litewskim. Karlovič rėdomoj „Wisloj“ tankiai pasitaikydavo raštai apie lietuviškus dalykus; tilpo čia lietuviškos dainos, padavimai ir kitoki dalykai, teipogi lietuviškos tautiškos melodijos.

Vetionis gimnaziją baigė Vilniuje, universitetą Maskvoje; paskui lankė Heidelbergo, Berlyno ir Leipzigo universitetus; Brukselį baigė muzikališką konservatoriją. Jis buvo ir muzikališko komponistu, bet kompozicijų parašė nedaug.

### Isz Prūsų Lietuvos.

Tiltas piovinyčiose, atvestas ant paskerdimo bulius užpuolė ant mėsininko Karvečio, norinčio paskersti, ir su



— Viskas gerai — šnabzdėjo ji — viskas gerai. Ačiū Dievui.

Bet jū griebsī darbo, valē sa-  
bertūns kambarslī; kļojo lōvā, lā-  
vē aslā su senā bērziņe bluoča, ku-  
rē ognī, kad īšvīrti pietus.

Ir stāi, priekšā didelius grum-  
dijus dum, besīvēzūmā īs fabri-  
ko kamino, ant -švīeasus dangus  
kļo retas dūmelis nu stogo tū-  
nameli, kur gyveno sena nālē, vs  
uzmatomas, silpnas, kaip ķvēpavi-  
mas senoī krutīnēī, kļo ipūtē ū-  
ņi.

Bet jaunus pēckursis vīdama mā-  
tē tā dūmā stūpelī. Ir ne tik mā-  
tē jis jī, jis bet sūdziaugums ī jī žiur-  
ģi, jīs žinojō, kad ten, prie i-  
tvēvēs jō senūtē, mažuēlē, īdāzi-  
vūs mātiņa, persijuosusī raudonu  
ziurstu, verdā jam barčēšis arba

ktiokāji sruuba. Ir jam kartais ro-  
 dāsies, kad jis uzvārdzina tēv kva-  
 pi ir motiņus verdamū valgiu.  
 Jam jos vā dugubū pasvēntimū  
 pyle j pečiū švēcizs - anglis; kada  
 pagēlbinjaks, kasvādēmas galvs,  
 stōvējō, jis dūgubū nora darba-  
 vosi ūz dū.  
 Ir teip vīnus priēšais kti kilo  
 dangū laibi dūmō stulpai, gal but,  
 kad augstai abudu stulpeliai susi-  
 liedavo.  
 Vidurdienjō fabrikō dūmai tru-  
 pūti apspilō, dideli mašinū plau-  
 cīti darbo silpniai ir silpniai, si-  
 leistais garvs spēlō negraizi aštriū  
 švilpimū ir jaunās darbinin-

— Mama, valgyti! — šaukė jis dar ant slenksčio, ir, greitai nusėdėdama nuo galvos kepurę, pirmiausiai bėgo prie langų, prie kurio kybojo kieta su strazdu. Strazdas vos pamatė vaikina, smarkiai sušvilpė, o paskui pradėjo visą štukas, kurių jį išmokino vaikas. Vaikinas, sustodamas prie kieta, iškėlęs rankas į kišenius, teipiau pradėdavo švilpyti: švilpėjimo tonas buvo tiek, kad nors bėgti.

— Senutė tuom tarpu uždegė ant stalo dielę, geltoną skotėrę su

gilu lajansinī bludā, pilna barsciņ  
arba žirninēs sriubos su kiauļiena,

Po bliud, ant stalo pasirodėdavo didelė banda duonos, svarbiausias pamatas valgio.

Ir kaip bematant, pusės jos ne buvo, kaip tik vaikinai sėdo prie bandos. Jis riekė viena riekę po kita ir kalbėjo:

— Puiki duona, mamyte!

— Puiki, sunėli — kiekvieną kartą atsakydavo senutė. — Valgykite, vaikuti, su Dievu, valgykite ant sveikatos! Ponui Dievui

— Puikus barščiai, mamute —  
kalbėdavo jis.

ja turānove greitai klausuvisi usus, bet  
 motina greitai staustuvu:  
 — O kā, suneli, gal tu dar....  
 Man dabas ne labai....  
 Jī norejō pasakyti, kad jāji barš-  
 čiai ne patinka, bet bijojō prasi-  
 zēngti tokiu aišķiu melu, kadangi  
 barščiai īstīroku buvo puikus.  
 — Na — atsakydavo vaīnais —  
 jeigju tu ne nori....  
 Jī greitai pristumdavo savo to-  
 rielkā, tādama:  
 — Valģikei, vaīkeli, valģykli  
 Ponui Dievui....  
 Ir vaīnais vėl griebēsi valģio.  
 — Ko tu, mamutē, nuo tū

— Teip, butų jie geri, — kalbėdama jis. —  
Baršcinis išsitruko karališki.

— Teip, butų jie geri, — kalbėdama jis, mirksėdama, — tik matant man pritruko lapelių ant pagardinimo.

Kita kartą jis ne išvalgydavo visko; tąsyk jį supildavo likučius ir molini puoda ir statydavo į pečių. Bet taip, kad sunas to ne matytų.

Tuos likučius ji laidydavo įauzav savo savytį ir kaip tik sunas išeidavo, ji juos išsiurbėdavo, užkasdama likučiais duonos.

Vienas tas atsidūrė, kuris

Jāņa pēkšņi pāleidoja, tik ant  
trampo ļaun ant pietu j jam re  
gē, jis persiedzotnādo, būcūdodans ant  
pēridisburība motinos rānkā, greidid  
tai griebe ķepurē j šēidamas dā  
pašvilpīdodā strādzu j trimdīd  
zingsnis nūbēgdavo nūo trepju  
Nāšē sustodavo ant rānkio skotē  
bario j laikydama vīdru skotē  
nūmtā nūo stalo, su laimingu  
sīspjōjumu klausydavo trepšjōjumu  
jo kloj.

— Švēntas Antanai, susimilki  
ant mus, — š snābzdējo jije, linguo  
dama galvā — kam gi tēt bēgtl  
Zurek j dar galgi kloj īssituki.



Ir taip, stovėdavo ji įsiklausius, kol apšviesto šviesu užtemkimo durų ir kol ne nutilo paskutiniai balsai trepsėjimo jaunų kojų. Tik tada ji suringuodavo skoterte, griebėsi margojamų blūdų, gesino ugnį ir prisėdusi prie lango, lėpė drabužius ir skalbinius savo su-

naus. Įėjau tai buvo vasara, tai ji dar ilgai galėjo matyti per langą besiverčiančius iš dirbtuvės kamino dūmus. Kaip kada, budavo, ji į juos taip įsiurindavo, kad ir darbas išpildavo tai iš rankų.

Ypatiška pavidalą priimdavo jie kartais.

Tai, kaip geležinis žaltys, jie vingiuotai vis tolyn, vis augstyn, tai lyg lengvą uždangalą klojosi ant oro, perleisdami per savę rausvus debesis, tai lyg iš rūkinių kėlių tiesiog į viršų, vos, vos besirūgindami iš kraštų; tai, lyg didelę plunksną, žybjė auksu nuo saulės, kildami nuo kamino, tai nešiojosi pryšakin, lyg koksi dyvinas, netemiklas regėjimas...

Kartais vėjas išlaikė juos, ištempė lyg žėgulus milžiniško laivo; kartais išardė į šmotus, kartais išvairė kaip palis mišrą. Laikė lytaus, jie lyg sunkus debesis stovėjo ties kamino, grumtūlais slankiojo ties triubų stogais, leidosi prie žemės, nežinodami kur dingti.

Ziemos laike našlė uždegdavo liamputę, sėdė prie pečiaus ir mezgė papiakas ant pardavimo.

Ir nors per langus smarkiai putė ir karmas persigriebdavo į vidų per supuvusius langų rėmus, jie visgi kartas nuo karto prieidavo prie lango, kad pažūrėti į dirbtuvę.

Stovėdama prieš mažus nemeilus, ji degė ilgą eilę apšviestų langų ir smarkius kvėpavimus jos milžiniškų klėpinių, brankėjimas geležies, sudavimai kuip, čirškėjimas pielyčių, šnypstimas sutarptų metalų nuolatai pripildė raimą. Ir dūmai, besiveržiantys dabar iš kamino, kilantį į dangų, degė ugnė, barstydami aplinkui kibirkštis.

Platus jos raudonumas apėmė dangų, prieš jį nyko raudona ausra.

Senelė, užsimislėjusi, žiūrėjo.

Iš to užsimislėjimo prikeldavo ją aštrus švilpimas strazdo, kuris, prikelstas šviesos einančios per langą nuo dirbtuvės, pradėdavo švilpti visas savo štuksas. Kambarį darėsi linksmiau, ugnis linksmiau spragėjo pečių, o strazdas tiesiog spengė savo čiulbėjimu. Kada ant dangaus uždekdavo pilnas mėnulis, visas ugninis regėjimas tirpo mėnulių šviesoje.

Vėlai vakare sugrįždavo nuo darbo suvis ir jau nuo slenkščio girdė buvo jo tvirtas balsas:

— Mama, valgyti!

Drauge su tuom jaunu, tvirtu sutvėrimu į vargingą kambarėlį veržėsi ramybė, džiaugsmas ir linksmumas. Dabar jis jau ne taip skubinosi greičiau baigti valgių pasakojimo motinai, kaip jam prasliko dienelė, o paskui pradėdavo žiovauti ir raizgtiesi, net strazdą ir tas neužėmė jo tui valan do.

— Eikite gult, suneli, eik gult! — kalbėjo jam motina, glostydama jo galvą. Rytą juk reiki kelti vėl švintant...

— Eisiu, mamytė — atsakydavo jis miestui, — palisau basiai!

— Pasimelsk, suneli, prieš miegą — primindavo jam.

— Pasimelsiu, pasimelsiu, mamytė.

Jis bučiuodavo ją ranką, atsi-klaupdavo prie lovos, ir palenkęs galvą ant sudėtų rankų, greitai atkalbėdavo: "Teve Musų" ir „Sveika Marija", kaip kartais pertraukdavo maldą žiovavimu, paskui garšiai mušėsi į krutinę, žegnojosi ir greitai, išsiregęs, puolė į kietą lovą ir tuojuos įpuolė į kietą miegą.

Ilgai jau kambarį girdė buvo jo gilus, jūgus kvėpavimas, o senutė motina dar vis šnabždėjo maldas prieš pajudavusį abrodą Dievo Motinos.

Ant galo liampa gesdavo, strazdas liandavo šokinėjęs savo klėdę, viskas nutildavo, kad ant rytojaus, švintant, pabusti prie darbų kasdieninio gyvenimo.

Su tuom pabudimu visada buvo vargas. Senelė miegojo pertraukiamai jausiu senatvės miegu, kuris, rodosi, todėl buvo. Teip trumpos, kad pailginti dar ant kelių valandų gyvenimą prieš didįjį kapų miegą.

Ji pabudavo vos švintant, tuojuos po pirmutinį gaidžių, tui prieš pirmutinį fabriko švilpimą ir, pakilusi iš lovos, sukinėdosi po kambarį, rengė suui valgi ir kalbėjo poteriui. Į langą, mesdama spindulius tiesiog ant veido miegančio vaikinio, švie-tė didelė šiaurės žvaigždė. Senelė karts nuo karto žiūrėjo į tą veidą. Jau ji norėtų priekiti sunę, bet jis miega teip gardžiai, gailai!

— Tegul — šnabždėjo ji pus-balsiai. — Tegul dar truputį pamiegos.

Ir tik tada kada priešais smarkiai sušvilpė dirbtuvės švilpynė, senelė neiškentė ir šoko prie lovos.

— Marti! Marti!... Kelkie, suneli, kelkie! Švilpia...

Vaikinas pakreipė nuo sienos galvą.

— Tai strazdas, mamytė... — tarė jis miego apimtas.

— Kaip gi! ar gi tai strazdas! Dirbtuvėj švilpia, suneli, ne strazdas!

Jis išsitiesdamas, vėl užsiklodavo ir murmėdavo kartu, bet motina neatsitrukdavo. Naktinė sąryga pasibaigė ir peckūrys turėjo pirmutinis but ant vietos, pirma negu susirinkti darbininkai. Tas atskartodavo kas dieną, neišskirti nedideliu.

Bet vieną kartą, dar prieš švintant — Martinas pats pabudo, su riksmu pašoko ir sėdė ant lovos.

Akies mirksnyj jau motina buvo prie jo.

— Kas tau? Kas tau, suneli, kas tau? — su baime klausinėjo jo.

Jis žiūrėjo į ją plačiai adarytomis akimis ir ne atsakė, lapos jo drėbė, jo, kaktą aplieta buvo šaltu prakaitu. Atsegti ant krutinės marškiniai kilnojosi augštai, beveik girdėt buvo, kaip drūčiai — drūčiai plakė jo širdis.

— Kas tau, suneli, kas tau? — apsikabindama ir spausdama prie savo krutinės, kaip mažą vaiką, klausė persigandusi motina.

Jis ilgai negalėjo nusiraminti.

— Nieko mamytė — ištarė jis ant galo su matomu pasitengimu — nieko... Tik tai man prisapnavo, kad... perkunas trenkė į mane.

Našlė pavirto kaip į stabą. Nenorėdama sunui parodyti išgąščio, ji norėjo ką ten pasakyti, bet žodžiai pasispendė gerklė.

Vaikinas be krutėjimo, išsitiesęs, sėdėjo ant lovos ir žiūrėjo pilnomis baimės akimis.

— Žaibas, mamytė — kalbėjo jisai tykiu, pertraukiamu balsu — toks raudonas, baltas kaip žaltys, į krutinę man trenkė, mamytė... toks baltas... raudonas...

Jis nutilo, sunkiai kvėpuodamas.

— Eh, ką ten, suneli! — kalbėjo jį, glostydama jo degančius veidus. — Ką ten! Sapnas — niekas, pereis. Ką ten, suneli.

Bet vaikinas dar vis drėbėjo, dantis klegiano kaip drugių sergančių ir motina sėdė prie jo, prispaudė galvą jo prie savo įslugusios krutinės ir pradėjo jį glamonėti ir raminti lygiai teip, kaip tada, kada jis buvo dar mažas.

Jis, ant galo, pasitaisė, nusiramino ir atsigulė.

— Eikie jau, mamytė — pasakė jis — eikie pas savę ir gulkie... Aš užmigsiu...

Bet neužmigo. Ilgai gulėjo jis su plačiai adarytomis akimis, žiūrėdamas per langą į gestančias žvaigždes.

Senelė su baime žiūrėjo į jį.

— Kodėl tu ne miegi, suneli? — paklausė ji.

— Ne galiu mamytė... — tykiu, gailėtingu balsu jis atsakė.

Ji priėjo prie jo ir vėl sėdė šalia.

— Nesirupink, suneli! — kalbėjo jį, Nsipurink mano vaikeli. Argi tai mielaširdingas Dievas ant to siuonia ant žemės žaibas, kad jie užmušintų vargšę našlę jos vaikelį, jos vienatinį sunelį? To niekada nedavė Jėzus Kristus ir Motina Šventčiausia. Aš tau pasakysiu geriau, kad jeigu žaibas prisipispaunuoja merginai ar vaikinui — tai reiškia vestuves. Tai matai, suneli, ką reiškia žaibas. Aš turiu sapnininką, tai žinau.

Teip kalbėjo jam, juokdamasi beveik su džiaugsmu, išdžiūvusius rankas glostydama jo veidus ir plaukus, kol vaikinas neatsiramino ir pats ne pradėjo juoktiesi.

— Tai ant vestuvių, tui kalbi, mamytė? — paklausė jis.

— Kaipgi kvieta? Vestuvės, linksmas vestuvės tas reiškia.

Vaikinas užsimislėjo ir po valandėlį prakalbėjo.

— Tai aš jau kelsiu, mamytė...

— Kelkie, suneli, kelkie... Štai aš tauojau tau valgi parengsiu, pavalsys — ir viskas pereis.

Perejo ištiko. Net linksmiau kaip paprastai buvo tą rytą vargingame kambarėlyje; vaikinas nesisukubino, švilpavo viena po kitai dainas lenkėsi su strazdu ir tai teip, kad strazdas net užkimo, ir kaip priėjo prie vietos, kur Marė nuėjo vuogų rinkti, tai jis teip liudnai sušvilpė, lyg kad kas per nosį giedotų. Martinas nušijuokė, nusijuokė ir senelė ir teip linksmi atsiveikino. Kada jau sunks išėjo, našlė atsistojo prie durų ir klausė balso jo žingsnių. Žengsianči buvo lengvi, greitai, žinoma, jaunuos kijos... Net iškrypę, supuvę trepai šlaidė ne tiek brankėjo kaip paprastai. Tik tai kada apa-

čiojo užsitrėnkė durys, širdij jos kas ten sudrebėjo į tą suspaudę galvestis ir baimė: užtrėnkimas durų buvo toks kurčias, lyg kapininkas ir tokiu baltu atbalsiu atsiliepė tuščioje priemonio. Ji pribėgo prie lango, kad dar sykį pažūrėti į sunę.

Jisėjo greitai, lengvai, pakėlęs galvą; pirm negu prieiti prie dirbtuvių durų, jis sustojo, atsivėlgė, pažiūrėjo į viršų. Į langą, gal, o gal ir teip sau...

Po valandėlį iš dirbtuvių kamino kijo jau tirti juodi dūmai.

Laikas bėgo. Čystai išvalytame kambarį buvo tyki; tik tai senas laikrodys su raudona rožė ant pageltonavusio ciferblato palengva taškėjo ir strazdas vis bandė švilpti savo linksmas dainas juokiančią kovodamas su užkimmu.

Našlė, gal užsimislėjusi apie su-naus sapną, pagal sapnininką reikiantį vestuves, peržiūrino savo šventadienis drabužius.

Štai davėsi girdėti baisi baladė... Senos sudrebėjo, kaminas suskilo į šmotus. Stiklai, skambėdami, išlaskė iš langų. Milžiniškas ugninis stulpas dūmų pasikėlė į dangų drauge su šmotais plytų ir dideliais šmotais sugriuvusio kamino, pripildydama kambarį šviesa. Senelė suakmenėjo ant vietos. Nė jokio riksmo ne išėjo iš jos ampiručių lūpų. Tik tai žili plaukai pakilo augstyn ant galvos, tik išsikūlė akys pabalo, kaip pas numirėlį, pilnos kokio ten nuožmio išgąščio.

Tame apmirime ji, gal but, nė negirdėjo, kaip ant ulyčios šaukė:

Peckūrys!... peckūrij užmušė!

Ilgai dar paskui senelė sėdėdavo ant paties lango, žiūrėdama apmirusios akimis ant dirbtuvės kamino, iš kurio kijo į dangų mėlyni dūmai.

Tame apmirime ji, gal but, nė negirdėjo, kaip ant ulyčios šaukė:

Peckūrys!... peckūrij užmušė!

Ilgai dar paskui senelė sėdėdavo ant paties lango, žiūrėdama apmirusios akimis ant dirbtuvės kamino, iš kurio kijo į dangų mėlyni dūmai.

Tik dabar dūmai tie ne priėmė jau teip visokeriopą pavidalų; prieš jos akis nešiojosi miglotas pavildas jos brangaus vaikelio. Ji pašokdavo nuo kėdės ir ištiesdavo savo sudubiusius, nusidubiusius rankas prie jo. Bet vėjas greitai nu-nešdavo tą paveikslą, išlaikydavo jį kur ten augštai, dangaus mėlynuose.

— Nė, kaip ten, suneli! — kalbėjo jį, glostydama jo degančius veidus. — Ką ten! Sapnas — niekas, pereis. Ką ten, suneli.

Bet vaikinas dar vis drėbėjo, dantis klegiano kaip drugių sergančių ir motina sėdė prie jo, prispaudė galvą jo prie savo įslugusios krutinės ir pradėjo jį glamonėti ir raminti lygiai teip, kaip tada, kada jis buvo dar mažas.

Jis, ant galo, pasitaisė, nusiramino ir atsigulė.

— Eikie jau, mamytė — pasakė jis — eikie pas savę ir gulkie... Aš užmigsiu...

Bet neužmigo. Ilgai gulėjo jis su plačiai adarytomis akimis, žiūrėdamas per langą į gestančias žvaigždes.

Senelė su baime žiūrėjo į jį.

— Kodėl tu ne miegi, suneli? — paklausė ji.

— Ne galiu mamytė... — tykiu, gailėtingu balsu jis atsakė.

Ji priėjo prie jo ir vėl sėdė šalia.

— Nesirupink, suneli! — kalbėjo jį, Nsipurink mano vaikeli. Argi tai mielaširdingas Dievas ant to siuonia ant žemės žaibas, kad jie užmušintų vargšę našlę jos vaikelį, jos vienatinį sunelį? To niekada nedavė Jėzus Kristus ir Motina Šventčiausia. Aš tau pasakysiu geriau, kad jeigu žaibas prisipispaunuoja merginai ar vaikinui — tai reiškia vestuves. Tai matai, suneli, ką reiškia žaibas. Aš turiu sapnininką, tai žinau.

Teip kalbėjo jam, juokdamasi beveik su džiaugsmu, išdžiūvusius rankas glostydama jo veidus ir plaukus, kol vaikinas neatsiramino ir pats ne pradėjo juoktiesi.

— Tai ant vestuvių, tui kalbi, mamytė? — paklausė jis.

— Kaipgi kvieta? Vestuvės, linksmas vestuvės tas reiškia.

Vaikinas užsimislėjo ir po valandėlį prakalbėjo.

— Tai aš jau kelsiu, mamytė...

— Kelkie, suneli, kelkie... Štai aš tauojau tau valgi parengsiu, pavalsys — ir viskas pereis.

Perejo ištiko. Net linksmiau kaip paprastai buvo tą rytą vargingame kambarėlyje; vaikinas nesisukubino, švilpavo viena po kitai dainas lenkėsi su strazdu ir tai teip, kad strazdas net užkimo, ir kaip priėjo prie vietos, kur Marė nuėjo vuogų rinkti, tai jis teip liudnai sušvilpė, lyg kad kas per nosį giedotų. Martinas nušijuokė, nusijuokė ir senelė ir teip linksmi atsiveikino. Kada jau sunks išėjo, našlė atsistojo prie durų ir klausė balso jo žingsnių. Žengsianči buvo lengvi, greitai, žinoma, jaunuos kijos... Net iškrypę, supuvę trepai šlaidė ne tiek brankėjo kaip paprastai. Tik tai kada apa-

čiojo užsitrėnkė durys, širdij jos kas ten sudrebėjo į tą suspaudę galvestis ir baimė: užtrėnkimas durų buvo toks kurčias, lyg kapininkas ir tokiu baltu atbalsiu atsiliepė tuščioje priemonio. Ji pribėgo prie lango, kad dar sykį pažūrėti į sunę.

Jisėjo greitai, lengvai, pakėlęs galvą; pirm negu prieiti prie dirbtuvių durų, jis sustojo, atsivėlgė, pažiūrėjo į viršų. Į langą, gal, o gal ir teip sau...

Po valandėlį iš dirbtuvių kamino kijo jau tirti juodi dūmai.

Laikas bėgo. Čystai išvalytame kambarį buvo tyki; tik tai senas laikrodys su raudona rožė ant pageltonavusio ciferblato palengva taškėjo ir strazdas vis bandė švilpti savo linksmas dainas juokiančią kovodamas su užkimmu.

Našlė, gal užsimislėjusi apie su-naus sapną, pagal sapnininką reikiantį vestuves, peržiūrino savo šventadienis drabužius.

Štai davėsi girdėti baisi baladė... Senos sudrebėjo, kaminas suskilo į šmotus. Stiklai, skambėdami, išlaskė iš langų. Milžiniškas ugninis stulpas dūmų pasikėlė į dangų drauge su šmotais plytų ir dideliais šmotais sugriuvusio kamino, pripildydama kambarį šviesa. Senelė suakmenėjo ant vietos. Nė jokio riksmo ne išėjo iš jos ampiručių lūpų. Tik tai žili plaukai pakilo augstyn ant galvos, tik išsikūlė akys pabalo, kaip pas numirėlį, pilnos kokio ten nuožmio išgąščio.

Tame apmirime ji, gal but, nė negirdėjo, kaip ant ulyčios šaukė:

Peckūrys!... peckūrij užmušė!

Ilgai dar paskui senelė sėdėdavo ant paties lango, žiūrėdama apmirusios akimis ant dirbtuvės kamino, iš kurio kijo į dangų mėlyni dūmai.

Tik dabar dūmai tie ne priėmė jau teip visokeriopą pavidalų; prieš jos akis nešiojosi miglotas pavildas jos brangaus vaikelio. Ji pašokdavo nuo kėdės ir ištiesdavo savo sudubiusius, nusidubiusius rankas prie jo. Bet vėjas greitai nu-nešdavo tą paveikslą, išlaikydavo jį kur ten augštai, dangaus mėlynuose.

— Nė, kaip ten, suneli! — kalbėjo jį, glostydama jo degančius veidus. — Ką ten! Sapnas — niekas, pereis. Ką ten, suneli.

Bet vaikinas dar vis drėbėjo, dantis klegiano kaip drugių sergančių ir motina sėdė prie jo, prispaudė galvą jo prie savo įslugusios krutinės ir pradėjo jį glamonėti ir raminti lygiai teip, kaip tada, kada jis buvo dar mažas.

Jis, ant galo, pasitaisė, nusiramino ir atsigulė.

— Eikie jau, mamytė — pasakė jis — eikie pas savę ir gulkie... Aš užmigsiu...

Bet neužmigo. Ilgai gulėjo jis su plačiai adarytomis akimis, žiūrėdamas per langą į gestančias žvaigždes.

Senelė su baime žiūrėjo į jį.

— Kodėl tu ne miegi, suneli? — paklausė ji.

— Ne galiu mamytė... — tykiu, gailėtingu balsu jis atsakė.

Ji priėjo prie jo ir vėl sėdė šalia.

— Nesirupink, suneli! — kalbėjo jį, Nsipurink mano vaikeli. Argi tai mielaširdingas Dievas ant to siuonia ant žemės žaibas, kad jie užmušintų vargšę našlę jos vaikelį, jos vienatinį sunelį? To niekada nedavė Jėzus Kristus ir Motina Šventčiausia. Aš tau pasakysiu geriau, kad jeigu žaibas prisipispaunuoja merginai ar vaikinui — tai reiškia vestuves. Tai matai, suneli, ką reiškia žaibas. Aš turiu sapnininką, tai žinau.

Teip kalbėjo jam, juokdamasi beveik su džiaugsmu, išdžiūvusius rankas glostydama jo veidus ir plaukus, kol vaikinas neatsiramino ir pats ne pradėjo juoktiesi.

— Tai ant vestuvių, tui kalbi, mamytė? — paklausė jis.

— Kaipgi kvieta? Vestuvės, linksmas vestuvės tas reiškia.

Vaikinas užsimislėjo ir po valandėlį prakalbėjo.

— Tai aš jau kelsiu, mamytė...

— Kelkie, suneli, kelkie... Štai aš tauojau tau valgi parengsiu, pavalsys — ir viskas pereis.

Perejo ištiko. Net linksmiau kaip paprastai buvo tą rytą vargingame kambarėlyje; vaikinas nesisukubino, švilpavo viena po kitai dainas lenkėsi su strazdu ir tai teip, kad strazdas net užkimo, ir kaip priėjo prie vietos, kur Marė nuėjo vuogų rinkti, tai jis teip liudnai sušvilpė, lyg kad kas per nosį giedotų. Martinas nušijuokė, nusijuokė ir senelė ir teip linksmi atsiveikino. Kada jau sunks išėjo, našlė atsistojo prie durų ir klausė balso jo žingsnių. Žengsianči buvo lengvi, greitai, žinoma, jaunuos kijos... Net iškrypę, supuvę trepai šlaidė ne tiek brankėjo kaip paprastai. Tik tai kada apa-

čiojo užsitrėnkė durys, širdij jos kas ten sudrebėjo į tą suspaudę galvestis ir baimė: užtrėnkimas durų buvo toks kurčias, lyg kapininkas ir tokiu baltu atbalsiu atsiliepė tuščioje priemonio. Ji pribėgo prie lango, kad dar sykį pažūrėti į sunę.

Jisėjo greitai, lengvai, pakėlęs galvą; pirm negu prieiti prie dirbtuvių durų, jis sustojo, atsivėlgė, pažiūrėjo į viršų. Į langą, gal, o gal ir teip sau...

Po valandėlį iš dirbtuvių kamino kijo jau tirti juodi dūmai.

Laikas bėgo. Čystai išvalytame kambarį buvo tyki; tik tai senas laikrodys su raudona rožė ant pageltonavusio ciferblato palengva taškėjo ir strazdas vis bandė švilpti savo linksmas dainas juokiančią kovodamas su užkimmu.

Našlė, gal užsimislėjusi apie su-naus sapną, pagal sapnininką reikiantį vestuves, peržiūrino savo šventadienis drabužius.

Štai davėsi girdėti baisi baladė... Senos sudrebėjo, kaminas suskilo į šmotus. Stiklai, skambėdami, išlaskė iš langų. Milžiniškas ugninis stulpas dūmų pasikėlė į dangų drauge su šmotais plytų ir dideliais šmotais sugriuvusio kamino, pripildydama kambarį šviesa. Senelė suakmenėjo ant vietos. Nė jokio riksmo ne išėjo iš jos ampiručių lūpų. Tik tai žili plaukai pakilo augstyn ant galvos, tik išsikūlė akys pabalo, kaip pas numirėlį, pilnos kokio ten nuožmio išgąščio.

Tame apmirime ji, gal but, nė negirdėjo, kaip ant ulyčios šaukė:

Peckūrys!... peckūrij užmušė!

Ilgai dar paskui senelė sėdėdavo ant paties lango, žiūrėdama apmirusios akimis ant dirbtuvės kamino, iš kurio kijo į dangų mėlyni dūmai.

Tik dabar dūmai tie ne priėmė jau teip visokeriopą pavidalų; prieš jos akis nešiojosi miglotas pavildas jos brangaus vaikelio. Ji pašokdavo nuo kėdės ir ištiesdavo savo sudubiusius, nusidubiusius rankas prie jo. Bet vėjas greitai nu-nešdavo tą paveikslą, išlaikydavo jį kur ten augštai, dangaus mėlynuose.

— Nė, kaip ten, suneli! — kalbėjo jį, glostydama jo degančius veidus. — Ką ten! Sapnas — niekas, pereis. Ką ten, suneli.

Bet vaikinas dar vis drėbėjo, dantis klegiano kaip drugių sergančių ir motina sėdė prie jo, prispaudė galvą jo prie savo įslugusios krutinės ir pradėjo jį glamonėti ir raminti lygiai teip, kaip tada, kada jis buvo dar mažas.

Jis, ant galo, pasitaisė, nusiramino ir atsigulė.

— Eikie jau, mamytė — pasakė jis — eikie pas savę ir gulkie... Aš užmigsiu...

Bet neužmigo. Ilgai gulėjo jis su plačiai adarytomis akimis, žiūrėdamas per langą į gestančias žvaigždes.

Senelė su baime žiūrėjo į jį.

— Kodėl tu ne miegi, suneli? — paklausė ji.

— Ne galiu mamytė... — tykiu, gailėtingu balsu jis atsakė.

Ji priėjo prie jo ir vėl sėdė šalia.

— Nesirupink, suneli! — kalbėjo jį, Nsipurink mano vaikeli. Argi tai mielaširdingas Dievas ant to siuonia ant žemės žaibas, kad jie užmušintų vargšę našlę jos vaikelį, jos vienatinį sunelį? To niekada nedavė Jėzus Kristus ir Motina Šventčiausia. Aš tau pasakysiu geriau, kad jeigu žaibas prisipispaunuoja merginai ar vaikinui — tai reiškia vestuves. Tai matai, suneli, ką reiškia žaibas. Aš turiu sapnininką, tai žinau.

Teip kalbėjo jam, juokdamasi beveik su džiaugsmu, išdžiūvusius rankas glostydama jo veidus ir plaukus, kol vaikinas neatsiramino ir pats ne pradėjo juoktiesi.

— Tai ant vestuvių, tui kalbi, mamytė? — paklausė jis.



Chicago, beržio 27 pasimie Antanas Stranas esantis mui kildikitevi gyvenančiu po nr. 413 S. Union St. Laidotuves atsiuvo 24 beržio. Apvelizdos Dievo bažnyčioje.

Beržio 30, pasimie Kasilmas Seva-ranavicius devinti meti, teru gyvenančiu po nr. 1071 Blue Island Ave. Laidotuves atsiuvo 24 liepos Sav. Jurgio bažnyčioje.

Liepos 2 atsiuvo laidotuves Apvelizdos Dievo bažnyčioje Petro Miksonio, 18 metu jaunikaitevi, kurs tapo trukiu užmestas. Pasjo is Kauno gub., Vilniaus parap. Gyveno Chicagoje tik 6 savaites. Tovu is gimines turi Lietuvoje.

Liepos 3 pasimie nuo saules užgavo Jonas Jonusas, 38 metu jaunikaitevi. Pasjo is Kauno gub., Pavandeno parap., 30 metų žvirdi. Chicagoje gyveno tik 3 savaites. Laidotuves atsiuvo 6 liepos Apvelizdos Dievo bažnyčioje.

Via vira misedi yra palaidoti per gaborij

108 W. 18th St., Chicago, Ill.

Reikalautame 20 merginu gerai mokanciu siuti ant maszinu per andarku darbo. Darbas yra ant sekciu, maszinu garu varomus, naujas cizras fabrikas, darbo valandos nuo 7:30 rytu iki 5:30 vakaro, o subatoms tik puse dienos. Mokecimui nuo \$9.00 iki \$12.00 ant nedelos.

Atsilaukite: SKIRT DEPT., 161 S. Clinton St., Chicago, Ill. Klausite Mr. LEWY.

Chicago General Employment Agency reikalauja 1000 darbinuku ant farmu, 2000 ant geletnikiu, vakarines valio-jos, garu mokesiu, darbinuku nioho nekustojau, 200 darbinuku reikalauja per lentu plovinyvius valiojioje Michi-gan, mokesiu \$23.00 ant menses ir boardas. 100 vyru ant darbinu laivu parvaivoti Europu ant darba. Mes esame lietuvizkai.

J. Lucas, Agentas  
122 La Salle St., Rujimas 3, Chicago, Ill. (31-7)

Reikalauja issilavinusu operatoru ir krauciu per andarku darbo. Darnberg Mfg. Co., 220 Adams St., Chicago. (17-7)

Ar nori pirkti nama, ar liota? Jei teip tai ateik "Lietuvos" redakcija o mes turime kelia namu ir lota nebraigiu ant pardavimo, arti lietuvizkos bažnycios.

Pigiai parsiduoda pirmos klases hotelo biazis, 1600, salianus ir restauracija, via ruimui paliku ismibelioti, garu apvelizdos, elektrika apvelizta, hotelis visada zmoniu pilnas, nuo kuriu targaivizai kasdien nuo \$45 iki \$75, arti dideliu fabriku ir tarp apsigyvenusu lenku ir lietuviu. Asgavau po savo teve dielde farmu Stevens Point, Wis., todel ant biazis turiau pardoti.

Mike Kravitsky, Chicago Heights, Ill. kerte 14-ih ir Wentworth ave.

Pigiai ant pardavimo geras salianus lietuviu apgyvenojie vietoje, arti lietuvizkos bažnycios. Savininkas issaizuoja is kraju.

M. Ballinas, 136 W. 18th St., Chicago, Ill. (34-7)

Ant pardavimo triliu centru murinis namas su lotu, arti lietuvizkos ir lenkizkos bažnycios. Ant pirmo cento salianus, viszruje gyvenimui ant 3 fami-liju. Atsilaukite po nr. 3335 Pisk St., Chicago, Ill. (17-7)

Tiktai mano kostumeriams. Pranesu savo maloniems tautiecia-m, kad as persikeliau nuo 1134 So Front St. po 1000 So Front St. Philadelphia, kur teip kaip ir senoje vietoje parsiduoda viasios knygos, o koku pas mane ne buti, tai tokias par-gabenu is kitu ut ta pazicia prek. Par-gabundu abrodulius, skapiulius, rafancius, kryzleus, kigzleus ir visus kitokius religiziskus daktus. Teipgi gra-tias gramotoms popieras pargabentas is Tiflis, Parjyrius ir Krokavos, maszinu-kos gramatu rasyvini, lietuvizka Tra-jarka ir kt. Ant popiera ir abrodulu duodu agentams gera uzdarbi. Dru-kuojikiems gramotai labai pigiai. Parasyk man, o aas tau issazduokiu dodi is dodi ir galesi siunsti kraju dru-kuojiki gramotai. Preke ant balios popie-rus 30c ant gereses 40c. Ku tok reika-lauji rasyk, o gausi prekes ir tada pini-gus prisitaisi. Su guodone

M. A. Ignatas, 1000 So Front St., Philadelphia, Pa.

AR NORI?

Ar nori gerti ir naudingu kavyu? Jei teip, tai dabar gali pasirinkti koki nori is "Lietuvos" naujausiu issaizavimu.

Jei nori mokintis angliskos kalbos, tai nusipirk "Zodyna Lietuvizkos ir angliskos kalbu."

Jei nori dazinti koki kur gyvena zmones ant musu zemes, koki Europo, koki Ameriko, Asiojo, Afriko, Australo-jos ir ant visoku po mares issaizmece-tiu, nori zino koki seniau kur, kur atsiarado, nori pamatyti ju pavasiku, kaip jie issazro, ka jie veikia, kokia kalba vartoja, kaip valius augina, kaip mokina, koki koki siukiumi (viesos), nuo kada ir nuo ko kurie tiekijama per-me, kokios ju bažnycios, kokios diev-malystes is dodi is dodi ant dazini-tiu via zmoniu istorija, tai nusipirk kny-ga "Etnologija", o je viska rasi.

Jei nori dazinti moti ir burta pa-palpti, koki budi juos magiku padaro, tai nusipirk knyga "Paspalyti magi-jos bei Spiritizmo", o is jos viska dazinsini.

Jei nori dazinti apie gamtos moks-lus, tai nusipirk knygas: "Aktyv ap-reiskimai sviete", "Apie dume", "Seu paduvis issaizme svetima", "Biologi-ja", "Svieto pabaisa" ir kt., o is, tikrai apsisivisi.

Jei nori grazi pasakalciu ir juoku, tai nusipirk knygas "Gyvenimo valio-deliai", teipgi teatraliskas: "Dede at-ziavazi", "Zile salvon velius vuode-gis", "Gerai valius negu niekad" ir kt. Antim kokioms vilniais grazi pasakal-ty, o is jos viska rasi.

Jei nori teipgi gauti viska abro-zu, abrodulu, rafanciu, skapiuliu, kryzleju, puikiausiu gramotoms popie-ru, puikiausiu ant svieto pavieniai voniu pa-

vydale kurti ir pavydale kvietiku bukie-tu, guminiu lytau, drukuojamu ma-sinu, auksiniu fonsiniu pluknu, ma-pu, aliau ir kt.

Rasyk tuojau, o gausi kataloga.

Jei nori pastigti pinius is kraju, tai siuk tiktai per mus, o visada gerai ir greitai suvalksioz. Musu pame tai-pinais randava paceto stacija, zinoma po No. 60, tad mes tik galime kiekvienoje dienoje issaizinti kataloga.

Jei reikalauji skiftorites, tai pirmi-niau klaus pas mus skiftorciu prekiu, nes mes turime visas linijas ir tik pas mus gali koki koki nuopigiauone ki brangiauone. Ko tik reikalauji rasyk o gausi preces, katalogus ir vis-ka ko tik reikia.

Adresuok: A. OLSZEWSKIS, 924 33rd St., Station 60, CHICAGO, ILL.

Naujausios Knygos.

35. Gyvenimo Valioliai susidanti is z-koncia grada pasakalciu: Atsilaukimas; Vagis; Kas kalas; o Garsa valias; ir paretio sielas; Misko rags; Signalas; ir kt. Chicago, Ill. 1900, 1901, 1902, 1903, 1904, 1905, 1906, 1907, 1908, 1909, 1910, 1911, 1912, 1913, 1914, 1915, 1916, 1917, 1918, 1919, 1920, 1921, 1922, 1923, 1924, 1925, 1926, 1927, 1928, 1929, 1930, 1931, 1932, 1933, 1934, 1935, 1936, 1937, 1938, 1939, 1940, 1941, 1942, 1943, 1944, 1945, 1946, 1947, 1948, 1949, 1950, 1951, 1952, 1953, 1954, 1955, 1956, 1957, 1958, 1959, 1960, 1961, 1962, 1963, 1964, 1965, 1966, 1967, 1968, 1969, 1970, 1971, 1972, 1973, 1974, 1975, 1976, 1977, 1978, 1979, 1980, 1981, 1982, 1983, 1984, 1985, 1986, 1987, 1988, 1989, 1990, 1991, 1992, 1993, 1994, 1995, 1996, 1997, 1998, 1999, 2000, 2001, 2002, 2003, 2004, 2005, 2006, 2007, 2008, 2009, 2010, 2011, 2012, 2013, 2014, 2015, 2016, 2017, 2018, 2019, 2020, 2021, 2022, 2023, 2024, 2025, 2026, 2027, 2028, 2029, 2030, 2031, 2032, 2033, 2034, 2035, 2036, 2037, 2038, 2039, 2040, 2041, 2042, 2043, 2044, 2045, 2046, 2047, 2048, 2049, 2050, 2051, 2052, 2053, 2054, 2055, 2056, 2057, 2058, 2059, 2060, 2061, 2062, 2063, 2064, 2065, 2066, 2067, 2068, 2069, 2070, 2071, 2072, 2073, 2074, 2075, 2076, 2077, 2078, 2079, 2080, 2081, 2082, 2083, 2084, 2085, 2086, 2087, 2088, 2089, 2090, 2091, 2092, 2093, 2094, 2095, 2096, 2097, 2098, 2099, 2100, 2101, 2102, 2103, 2104, 2105, 2106, 2107, 2108, 2109, 2110, 2111, 2112, 2113, 2114, 2115, 2116, 2117, 2118, 2119, 2120, 2121, 2122, 2123, 2124, 2125, 2126, 2127, 2128, 2129, 2130, 2131, 2132, 2133, 2134, 2135, 2136, 2137, 2138, 2139, 2140, 2141, 2142, 2143, 2144, 2145, 2146, 2147, 2148, 2149, 2150, 2151, 2152, 2153, 2154, 2155, 2156, 2157, 2158, 2159, 2160, 2161, 2162, 2163, 2164, 2165, 2166, 2167, 2168, 2169, 2170, 2171, 2172, 2173, 2174, 2175, 2176, 2177, 2178, 2179, 2180, 2181, 2182, 2183, 2184, 2185, 2186, 2187, 2188, 2189, 2190, 2191, 2192, 2193, 2194, 2195, 2196, 2197, 2198, 2199, 2200, 2201, 2202, 2203, 2204, 2205, 2206, 2207, 2208, 2209, 2210, 2211, 2212, 2213, 2214, 2215, 2216, 2217, 2218, 2219, 2220, 2221, 2222, 2223, 2224, 2225, 2226, 2227, 2228, 2229, 2230, 2231, 2232, 2233, 2234, 2235, 2236, 2237, 2238, 2239, 2240, 2241, 2242, 2243, 2244, 2245, 2246, 2247, 2248, 2249, 2250, 2251, 2252, 2253, 2254, 2255, 2256, 2257, 2258, 2259, 2260, 2261, 2262, 2263, 2264, 2265, 2266, 2267, 2268, 2269, 2270, 2271, 2272, 2273, 2274, 2275, 2276, 2277, 2278, 2279, 2280, 2281, 2282, 2283, 2284, 2285, 2286, 2287, 2288, 2289, 2290, 2291, 2292, 2293, 2294, 2295, 2296, 2297, 2298, 2299, 2300, 2301, 2302, 2303, 2304, 2305, 2306, 2307, 2308, 2309, 2310, 2311, 2312, 2313, 2314, 2315, 2316, 2317, 2318, 2319, 2320, 2321, 2322, 2323, 2324, 2325, 2326, 2327, 2328, 2329, 2330, 2331, 2332, 2333, 2334, 2335, 2336, 2337, 2338, 2339, 2340, 2341, 2342, 2343, 2344, 2345, 2346, 2347, 2348, 2349, 2350, 2351, 2352, 2353, 2354, 2355, 2356, 2357, 2358, 2359, 2360, 2361, 2362, 2363, 2364, 2365, 2366, 2367, 2368, 2369, 2370, 2371, 2372, 2373, 2374, 2375, 2376, 2377, 2378, 2379, 2380, 2381, 2382, 2383, 2384, 2385, 2386, 2387, 2388, 2389, 2390, 2391, 2392, 2393, 2394, 2395, 2396, 2397, 2398, 2399, 2400, 2401, 2402, 2403, 2404, 2405, 2406, 2407, 2408, 2409, 2410, 2411, 2412, 2413, 2414, 2415, 2416, 2417, 2418, 2419, 2420, 2421, 2422, 2423, 2424, 2425, 2426, 2427, 2428, 2429, 2430, 2431, 2432, 2433, 2434, 2435, 2436, 2437, 2438, 2439, 2440, 2441, 2442, 2443, 2444, 2445, 2446, 2447, 2448, 2449, 2450, 2451, 2452, 2453, 2454, 2455, 2456, 2457, 2458, 2459, 2460, 2461, 2462, 2463, 2464, 2465, 2466, 2467, 2468, 2469, 2470, 2471, 2472, 2473, 2474, 2475, 2476, 2477, 2478, 2479, 2480, 2481, 2482, 2483, 2484, 2485, 2486, 2487, 2488, 2489, 2490, 2491, 2492, 2493, 2494, 2495, 2496, 2497, 2498, 2499, 2500, 2501, 2502, 2503, 2504, 2505, 2506, 2507, 2508, 2509, 2510, 2511, 2512, 2513, 2514, 2515, 2516, 2517, 2518, 2519, 2520, 2521, 2522, 2523, 2524, 2525, 2526, 2527, 2528, 2529, 2530, 2531, 2532, 2533, 2534, 2535, 2536, 2537, 2538, 2539, 2540, 2541, 2542, 2543, 2544, 2545, 2546, 2547, 2548, 2549, 2550, 2551, 2552, 2553, 2554, 2555, 2556, 2557, 2558, 2559, 2560, 2561, 2562, 2563, 2564, 2565, 2566, 2567, 2568, 2569, 2570, 2571, 2572, 2573, 2574, 2575, 2576, 2577, 2578, 2579, 2580, 2581, 2582, 2583, 2584, 2585, 2586, 2587, 2588, 2589, 2590, 2591, 2592, 2593, 2594, 2595, 2596, 2597, 2598, 2599, 2600, 2601, 2602, 2603, 2604, 2605, 2606, 2607, 2608, 2609, 2610, 2611, 2612, 2613, 2614, 2615, 2616, 2617, 2618, 2619, 2620, 2621, 2622, 2623, 2624, 2625, 2626, 2627, 2628, 2629, 2630, 2631, 2632, 2633, 2634, 2635, 2636, 2637, 2638, 2639, 2640, 2641, 2642, 2643, 2644, 2645, 2646, 2647, 2648, 2649, 2650, 2651, 2652, 2653, 2654, 2655, 2656, 2657, 2658, 2659, 2660, 2661, 2662, 2663, 2664, 2665, 2666, 2667, 2668, 2669, 2670, 2671, 2672, 2673, 2674, 2675, 2676, 2677, 2678, 2679, 2680, 2681, 2682, 2683, 2684, 2685, 2686, 2687, 2688, 2689, 2690, 2691, 2692, 2693, 2694, 2695, 2696, 2697, 2698, 2699, 2700, 2701, 2702, 2703, 2704, 2705, 2706, 2707, 2708, 2709, 2710, 2711, 2712, 2713, 2714, 2715, 2716, 2717, 2718, 2719, 2720, 2721, 2722, 2723, 2724, 2725, 2726, 2727, 2728, 2729, 2730, 2731, 2732, 2733, 2734, 2735, 2736, 2737, 2738, 2739, 2740, 2741, 2742, 2743, 2744, 2745, 2746, 2747, 2748, 2749, 2750, 2751, 2752, 2753, 2754, 2755, 2756, 2757, 2758, 2759, 2760, 2761, 2762, 2763, 2764, 2765, 2766, 2767, 2768, 2769, 2770, 2771, 2772, 2773, 2774, 2775, 2776, 2777, 2778, 2779, 2780, 2781, 2782, 2783, 2784, 2785, 2786, 2787, 2788, 2789, 2790, 2791, 2792, 2793, 2794, 2795, 2796, 2797, 2798, 2799, 2800, 2801, 2802, 2803, 2804, 2805, 2806, 2807, 2808, 2809, 2810, 2811, 2812, 2813, 2814, 2815, 2816, 2817, 2818, 2819, 2820, 2821, 2822, 2823, 2824, 2825, 2826, 2827, 2828, 2829, 2830, 2831, 2832, 2833, 2834, 2835, 2836, 2837, 2838, 2839, 2840, 2841, 2842, 2843, 2844, 2845, 2846, 2847, 2848, 2849, 2850, 2851, 2852, 2853, 2854, 2855, 2856, 2857, 2858, 2859, 2860, 2861, 2862, 2863, 2864, 2865, 2866, 2867, 2868, 2869, 2870, 2871, 2872, 2873, 2874, 2875, 2876, 2877, 2878, 2879, 2880, 2881, 2882, 2883, 2884, 2885, 2886, 2887, 2888, 2889, 2890, 2891, 2892, 2893, 2894, 2895, 2896, 2897, 2898, 2899, 2900, 2901, 2902, 2903, 2904, 2905, 2906, 2907, 2908, 2909, 2910, 2911, 2912, 2913, 2914, 2915, 2916, 2917, 2918, 2919, 2920, 2921, 2922, 2923, 2924, 2925, 2926, 2927, 2928, 2929, 2930, 2931, 2932, 2933, 2934, 2935, 2936, 2937, 2938, 2939, 2940, 2941, 2942, 2943, 2944, 2945, 2946, 2947, 2948, 2949, 2950, 2951, 2952, 2953, 2954, 2955, 2956, 2957, 2958, 2959, 2960, 2961, 2962, 2963, 2964, 2965, 2966, 2967, 2968, 2969, 2970, 2971, 2972, 2973, 2974, 2975, 2976, 2977, 2978, 2979, 2980, 2981, 2982, 2983, 2984, 2985, 2986, 2987, 2988, 2989, 2990, 2991, 2992, 2993, 2994, 2995, 2996, 2997, 2998, 2999, 3000, 3001, 3002, 3003, 3004, 3005, 3006, 3007, 3008, 3009, 3010, 3011, 3012, 3013, 3014, 3015, 3016, 3017, 3018, 3019, 3020, 3021, 3022, 3023, 3024, 3025, 3026, 3027, 3028, 3029, 3030, 3031, 3032, 3033, 3034, 3035, 3036, 3037, 3038, 3039, 3040, 3041, 3042, 3043, 3044, 3045, 3046, 3047, 3048, 3049, 3050, 3051, 3052, 3053, 3054, 3055, 3056, 3057, 3058, 3059, 3060, 3061, 3062, 3063, 3064, 3065, 3066, 3067, 3068, 3069, 3070, 3071, 3072, 3073, 3074, 3075, 3076, 3077, 3078, 3079, 3080, 3081, 3082, 3083, 3084, 3085, 3086, 3087, 3088, 3089, 3090, 3091, 3092, 3093, 3094, 3095, 3096, 3097, 3098, 3099, 3100, 3101, 3102, 3103, 3104, 3105, 3106, 3107, 3108, 3109, 3110, 3111, 3112, 3113, 3114, 3115, 3116, 3117, 3118, 3119, 3120, 3121, 3122, 3123, 3124, 3125, 3126, 3127, 3128, 3129, 3130, 3131, 3132, 3133, 3134, 3135, 3136, 3137, 3138, 3139, 3140, 3141, 3142, 3143, 3144, 3145, 3146, 3147, 3148, 3149, 3150, 3151, 3152, 3153, 3154, 3155, 3156, 3157, 3158, 3159, 3160, 3161, 3162, 3163, 3164, 3165, 3166, 3167, 3168, 3169, 3170, 3171, 3172, 3173, 3174, 3175, 3176, 3177, 3178, 3179, 3180, 3181, 3182, 3183, 3184, 3185, 3186, 3187, 3188, 3189, 3190, 3191, 3192, 3193, 3194, 3195, 3196, 3197, 3198, 3199, 3200, 3201, 3202, 3203, 3204, 3205, 3206, 3207, 3208, 3209, 3210, 3211, 3212, 3213, 3214, 3215, 3216, 3217, 3218, 3219, 3220, 3221, 3222, 3223, 3224, 3225, 3226, 3227, 3228, 3229, 3230, 3231, 3232, 3233, 3234, 3235, 3236, 3237, 3238, 3239, 3240, 3241, 3242, 3243, 3244, 3245, 3246, 3247, 3248, 3249, 3250, 3251, 3252, 3253, 3254, 3255, 3256, 3257, 3258, 3259, 3260, 3261, 3262, 3263, 3264, 3265, 3266, 3267, 3268, 3269, 3270, 3271, 3272, 3273, 3274, 3275, 3276, 3277, 3278, 3279, 3280, 3281, 3282, 3283, 3284, 3285, 3286, 3287, 3288, 3289, 3290, 3291, 3292, 3293, 3294, 3295, 3296, 3297, 3298, 3299, 3300, 3301, 3302, 3303, 3304, 3305, 3306, 3307, 3308, 3309, 3310, 3311, 3312, 3313, 3314, 3315, 3316, 3317, 3318, 3319, 3320, 3321, 3322, 3323, 3324, 3325, 3326, 3327, 3328, 3329, 3330, 3331, 3332, 3333, 3334, 3335, 3336, 3337, 3338, 3339, 3340, 3341, 3342, 3343, 3344, 3345, 3346, 3347, 3348, 3349, 3350, 3351, 3352, 3353, 3354, 3355, 3356, 3357, 3358, 3359, 3360, 3361, 3362, 3363, 3364, 3365, 3366, 3367, 3368, 3369, 3370, 3371, 3372, 3373, 3374, 3375, 3376, 3377, 3378, 3379, 3380, 3381, 3382, 3383, 3384, 3385, 3386, 3387, 3388